

بسم الله الرحمن الرحيم
تجزیه و ترکیب آیات ۱۱ الی ۱۸ سوره مبارکه نوح

• **بِرْسِلِ السَّمَاءِ عَلَيْكُمْ مَدْرَارٌ (۱۱)**

۱. نقش "يرسل"

▪ جواب شرط مقدّر (إن تستغفروا يرسل)

۲. تجزیه و ترکیب "مدرارا"

▪ تجزیه: اسم مبالغه است مانند مفضال و مذکار

▪ ترکیب: حال از السماء است.

• نکته: اسم مبالغه برای مذکور و مؤنث یکسان استعمال می‌گردد.

• **وَيُمْدِدُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا (۱۲)**

۳. معنای باء در "بِأَمْوَالٍ"

▪ سببیت یا استعانت یا ظرفیت

▪ نکته در فعل یمدد: ثلاثی مجرّدش مَدَ يَمْدُدْ مَدًا متعددی بنفسه یک مفعولی است و با توجه به اینکه از لحاظ معنی ثلاثی مجرّد و ثلاثی مزیدش یکی هستند ظاهراً رفتن به باب افعال تنها مبالغه در بسط را می‌رساند و ریشه مَدَ به معنای بسط از خارج شیء است به خلاف ریشه بسط، که بسط در ذات شیء است.

۴. بررسی معنای "يَجْعَل"

▪ همانطور که گفته شد، جَعَلَ به هفت معنی در کلام عرب آمده است که در اینجا به معنای "يَعْطِي" و یک مفعولی است.

۵. بررسی لغوی "أَنْهَارًا"

▪ جمع نَهَر یا نَهْر است که دلالت می‌کند.

اسم ذات است و از فعل نَهَرَ يَنْهَرْ نَهْرًا است به معنای اجراء، ریشه نهر به معنای جریان با شدّت است و به رودخانه به جهت اینکه آب با شدت جریان دارد نَهَر یا نَهْر گفته می‌شود.

• **مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا (۱۳)**

۶. نقش "ما لكم"

▪ استینافیه در حیّز قول (فقلْ...آیه ۱۰)

٧. نقش "لا ترجون"

▪ جمله حالیه از "کم"

- نکته: آوردن و او حالیه در اینجا ممتنع است زیرا همانطور که قبل اگفته شد فعل مضارع اگر مقرر به ما یا لای نافیه باشد آوردن و او حالیه ممتنع است و اگر فعل مضارع مقرر به قد باشد آوردن و او حالیه واجب است و در صورتی که مقرر به چیزی نباشد آوردن و نیاوردن و او حالیه جائز است.

٨. معنای لام در "لله"

▪ لام ملک و جار و مجرور متعلق به فعل عام مقدّر است و حال است از "وقاراً"

▪ ٩. تجزیه "وقارا"

▪ مصدر فعل وَقْرٌ يَوْقُرُ وَقَارًا وَ يَا وَقَرْ يَقِرْ وَقَارًا است.(مصباح)

- ریشه این فعل به معنای سنگینی مادی یا معنوی است(التحقيق) و در اینجا مراد این است که شما از سنگینی خدا نامیدهستید و چون خدا جسم ندارد مراد سنگینی معنوی در صفات خداست از جمله رویت خدا فلانا دنبال شریک برای رویت می گشتند. نظر مرحوم علامه درباره وقار همان رویت خداست.

٠ وَقَدْ خَلَقْكُمْ أَطْوَارًا (١٤)

▪ ١٠. نقش "و قد خلقكم"

- جمله حالیه از واو در "ترجون" یعنی آیا از سنگینی خدا در صفات از جمله صفت تدبیر و رویت نا امیدید و به دنبال شریک و خدایان دیگر هستید در حالی که خداوند شما را در حالت ها و مراحل مختلف آفرید هم از جهت مراحل خلقت جنینی و هم بعد از به دنیا آمدن و هم از لحاظ گوناگونی در رنگ و زبان و هزاران چیز دیگر که این مراحل پشت سر هم در حال استمرار در عالم است آیا اینها چیزی غیر از رویت و تدبیر خداست؟!

▪ ١١. بررسی لغوی و ترکیب "اطوارا"

- تجزیه اطوار: جمع طور است و طور: اسم ذات جامد است به حالت مشخص و معین در شیء می گوید یعنی خدا شما را حالت های مختلف اندازه گیری شده و مشخص در عالم داده است که همه روی حساب و کتاب است آیا این تدبیر و رویت خدا نیست؟!

- از ریشه "طور" به این معنی فعلی استعمال نشده است و اما فعل "طاریه طوراً و طوراناً" به معنای نزدیک شده است.

- ترکیب اطواراً: حال است بنابر تأویل به مشتق بردنش ای متقلبین من حالة معینة إلى حالة معینة اخري
- نکته: مرحوم رضی تأویل به مشتق بردن حال را لازم نی داند.
- **أَلَمْ تَرَوْ أَكِيفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبَعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا (۱۵)**
- ۱۲. ترکیب جمله "الم تروا کيف خلق الله" و نقش کل جمله و معنای همه استفهام و معنای "كيف" استفهامیه
 - استفهام در همه به معنای توییخ است و استفهام در کیف به معنای تعجب است.
 - نقش کل جمله: استینافیه در حیز قول (قول در آیه ۱۰)
 - لم ترو: همانطور که قبلاً گفتیم رأی به ۴ صورت استعمال شده است:
 1. دو مفعولي از افعال قلوب به معنای علم و اعتقاد؛ مانند: إِنَّمَا يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَ تَرَاهُ فَرِيبَا
 2. یک مفعولي به معنای "أَبْصَرَ" به معنای دیدن با چشم؛ مانند: قَدْ تَرَى تَقْلُبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
 - ۳. یک مفعولي به معنای نظر؛ مانند: رأی یونس جواز تعلیق کل فعل
 - ۴. یک مفعولي به معنای خواب دیدن؛ مانند: قالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْفَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ ترو در این آیه ممکن است از افعال قلوب باشد یعنی: آیا نی دانید خدا چگونه.... و یا به معنای ثبیروا است یعنی آیا نی بینید.... در هر دو صورت می تواند تعلیق از عمل شود و در فرض اوّل جمله ما بعدش سدّ مسدّ دو مفعول و در فرض دوم سدّ مسدّ یک مفعول است.
 - کیف: محللاً منصوب حال است از سماوات؛ کیف باعث تعلیق "ترو" از عمل شده است.
 - طباقاً: مصدر باب مفاعله و مؤول به مطابقات است و حال است از: سبع سماوات از ریشه "طبق" ظاهراً ثلاثی مجرّد استعمال نشده است و طبق به معنای تساوی و توافق یک چیز فوقانی که شيء تحتانی را در بر گرفته است می باشد منتها توافق در امور روحانی است و طباق در امور جسمانی است.
- **وَ جَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا (۱۶)**
- ۱۳. معطوف عليه در "و جعل" عطف بر "خلق" محللاً منصوب
- ۱۴. معنای "جعل" در "جعل القمر و جعل الشمس" از افعال تصییر و دو مفعولي

• وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا (١٧) ثُمَّ يُعِدُّكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا (١٨)

١٥. معطوف عليه در "والله ابنتكم"

▪ استینافیه است و یا عطف است بر "و قد خلقکم اطوارا"

١٦. تجزیه و ترکیب "نباتا"

▪ تجزیه: اسم مصدر است از فعل "بتت، بتبث، بتنا" به معنای رویش

▪ ترکیب: مفعول مطلق تأکیدی نیایی از إنباتا